

מת (חיפה) 78862-03-25 - מדינת ישראל נ' תאמר חמדון

מ"ת (חיפה) 78862-03-25 - מדינת ישראל נ' תאמר חמדון ואח' שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 78862-03-25

מדינת ישראל

נגד

1. תאמר חמדון

2. איאד חמדון (עציר)

בית משפט השלום בחיפה

[10.04.2025]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

לפני בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים בעניינם בת"פ 78827-03-25.

1. בקליפת אגוז, עסקינן בפרשיה חמורה, במסגרתה הטילו שני המשיבים, אחים, אימה על מספר בתי עסק בעיר חיפה, תוך שפקדו את בתי העסק בתדירות גבוהה וניצלו את פחדם של עובדי בתי העסק מפניהם על מנת ליטול מהעסקים כסף ורכוש מבלי לשלם. לעיתים המשיבים השמיעו איומים כלפי עובדי המקום ולעיתים עשו שימוש בנשק קר. כתב האישום מפרט 9 אישומים שונים, כאשר האישום הראשון מיוחס לשני המשיבים ומפרט שני אירועים שאירעו באותו עסק ויתר האישומים מיוחסים לכל אחד מהמשיבים בנפרד.

הגם שלמשיבים יוחסו עבירות של דרישה באיומים של רכוש, לפי סעיף 404 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין ולמשיב 2 בלבד החזקת אגרופן או סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, מעובדות כתב האישום ומעיון בתיק החקירה עולה כי ניתן היה בנקל לייחס לשני המשיבים עבירות חמורות יותר.

2. בבקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים ובדיון שקיימתי טענה המבקשת כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים בכתב האישום. עוד נטען כי מהמשיבים נשקפת מסוכנות גבוהה לשלום וביטחון הציבור וכי מחומר הראיות עולה אף חשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על העדים. המבקשת הפנתה לעברם הפלילי של שני המשיבים ולכך שלחובת משיב 1 עומד מאסר מותנה בר הפעלה וטענה כי נתונים אלה מגבירים עוד יותר את מסוכנותם של השניים. עוד הפנתה לחששם הרב של עובדי העסקים מפני המשיבים ולכך שבחלק מהאירועים עשו המשיבים שימוש בסכינים ובבקבוקי בירה על מנת לאיים על העובדים.

3. ב"כ משיב 1 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב 1 בכתב האישום ולקיומה של עילת מעצר, אך טען לעוצמתה והציע חלופה בדמות מעצר בית בביתם של קרובי משפחה של משיב 1 בטמרה.
ב"כ משיב 2 חלקה על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב 2 באישומים 3-9. טענתה המרכזית הינה כי האישומים בנויים על עדותה של מנהלת העסק שלא נכחה במקום בזמן אמת אלא קיבלה דיווחים מעובדי העסק. במצב דברים זה אין ראיות קבילות להוכחת המיוחס למשיב 2 באישומים אלה. עוד טענה ב"כ משיב 2 כי חלקו של משיב 2 באישום הראשון - האישום המרכזי והחמור יותר - הינו משני והסתכם בנוכחות לצד משיב 1. ב"כ משיב 2 הסכימה כי גם המיוחס למשיב 2 באישום הראשון מקים עילת מעצר שעניינה מסוכנות משיב 2 לשלום הציבור והציעה חלופת מעצר בביתו של המשיב, בפיקוח אחותו ובאיזוק אלקטרוני.
המפקחים המוצעים נחקרו לפניי והתרשמתי מהם באופן בלתי אמצעי.
דיון והכרעה

4. כאמור, ב"כ המשיבים לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים באישומים 1-2. ב"כ משיב 2 טענה כנגד ראיות לכאורה באישומים 3-9 המיוחסים למרשה. בעניין זה סבורני כי אכן קיים קושי בלתי מבוטל להוכחת המיוחס למשיב 2 באישומים אלה. האישומים מבוססים בעיקרם על גרסתה של בעלת העסק שהציגה מסרונים והודעות קוליות שקיבלה בזמן אמת מעובדיה. שאלה גדולה היא האם מדובר בראיות קבילות להוכחת המיוחס למשיב 2 באם העובדים עצמם לא יעידו במשפט (לעת עתה העובדים אינם עדי תביעה, שכן לא מסרו הודעות מפאת חששם מהמשיב). עם זאת, ביחס לבחינת ראיות לכאורה בעבירות סחיטה ודומות, קבע בית המשפט העליון כי "בשלב הזה ובמתכונת הדיונית שלפנינו, יש להשקיף על מכלול הראיות "מלמעלה" באופן מצטבר. באופן זה מתקבלת תמונה מקיפה יותר... כמו כן, בסוג העבירות המיוחסות לעורר, יש לקחת בחשבון את הפחד האוחז במתלוננים, העדים הפוטנציאליים וכלל הקהל הסובב את העבריינים ואת החשש שלהם לתור אחר עזרה מהרשויות להושיע אותם ממצוקתם, שעה שפניה מעין זו עלולה לגרום לדעתם נזק גדול יותר מהתועלת שתצמח להם ולמשפחותיהם" (עמ"ז 10275-08-24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 16).
מכל מקום, שאלת דיות הראיות להוכחת המיוחס למשיב 2 באישומים 3-9 מן הראוי שתתברר בהליך העיקרי ואילו בשלב הדיוני הנוכחי ולצורך הכרעה בבקשה שלפניי די לי בקיומן של ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב 2 אישום הראשון, כפי שאפרט מיד.

5. באשר לעילת המעצר, מעיון בתיק החקירה עולה כי עסקין בהתנהלות יומיומית של המשיבים, המוכרים כעבריינים מסוכנים שמטילים את חטתם על העסקים באזור חיפה. הגם שכתב האישום מפרט "רק" 10 אירועים שונים, הרשם שנוצר מקריאת הודעותיהם של בעלי העסקים והעובדים הוא שמדובר במספר מקרים רב הרבה יותר. מהעדויות עולה דפוס פעולה מובהק: המשיבים נהגו להיכנס לבתי עסק באופן שגרתי, לעיתים קרובות מדי לילה, כשהם מצוידים בסכין או בבקבוקי זכוכית - אמצעים אשר שימשו אותם ככלי איום לצורך סחיטת כספים או נטילת מוצרים ללא תשלום. בהקשר זה לא מצאתי ממש בטענת ב"כ משיב 2 לפיה חלקו באירועים נשוא האישום הראשון היה משני והדבר מלמד על מסוכנות פחותה. מחומר הראיות עולה מעורבות פעילה של משיב 2 במעשים באופן שאין מקום לאבחנה בינו לבין משיב 1 מבחינת עוצמת המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד אזכיר כי בעת מעצרו הסכין נתפסה דווקא ברשות משיב 2. מהעדויות עולה תמונה ברורה לפיה שני המשיבים פעלו בשיטתיות ובצורה אלימה כדי להטיל מורא על עובדים תמימים שנאלצו להיכנע לדרישותיהם נוכח הפחד שהפיצו. המעשים נפרסו על פני שנים, תוך שהמשיבים הציגו את עצמם, בין היתר, כמשתייכים למשפחת פשע.
 6. הגם שדי באמור לעיל כדי להעיד על מסוכנותם הגבוהה של שני המשיבים לשלום וביטחון הציבור, אין להתעלם גם מעברם הפלילי המכביד של השניים המעיד בפני עצמו על אורח חיים עברייני. לחובתם הרשעות קודמות רבות בעבירות חמורות, השניים ריצו מאסרים ממושכים בפועל, כאשר משיב 1 השתחרר לאחרונה ממאסר ממושך ותלוי נגדו מאסר מותנה בר הפעלה. נתונים אלה מגבירים את מסוכנותם של המשיבים.
 7. עוד שוכנעתי כי בעניינם של המשיבים קמה עילת מעצר נוספת שעניינה חשש לשיבוש מהלכי משפט. כידוע, "כאשר מדובר בעבירות של סחיטה באיומים כמו אלה המיוחסות למשיב, החשש מפני השפעה שלילית אפשרית על עדי התביעה הוא חשש אינהרנטי" (עשת"ש 44051-11-24 מדינת ישראל נ' עדאל אלסאנע, פסקה 26). בענייננו, במהלך תרגיל חקירה מוקלט נשמעו המשיבים מתכננים להשפיע על העדים נגדם, ומכאן שהחשש לשיבוש ולהשפעה על עדים אינו תיאורטי גרידא אלא ממשי ועוצמתי.
 8. "כפי שנקבע לא אחת, עבירה של סחיטה באיומים מצדיקה ככלל את מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת בשל המסוכנות הנשקפת מנאשם בעבירה זו ובשל החשש לשיבוש הליכי משפט הטבוע בה" (בש"פ 5709/23 מדינת ישראל נ' אלסאנע, פסקה 45). לא מצאתי טעמים משכנעים המאפשרים סטייה מכלל זה בעניינם של המשיבים. עם זאת, משהוצגו חלופות למעצר והמפקחים נחקרו לפניי, אבחן את החלופות, בבחינת למעלה מן הצורך.
 9. ב"כ משיב 1 הציע כי משיב 1 ישוחרר בתנאים של מעצר בית בבית אחרת בטמרה, בפיקוחם של אחותו ואחיינו. לאחר שמיעת המפקחים המוצעים, אני מוכן להניח כי הם אכן מעוניינים לסייע למשיב 1 ולפקח עליו. אלא שלא התרשמתי כי הם מסוגלים להציב למשיב 1 גבולות ולמנוע הפרת התנאים המגבילים ויצירת קשר עם העדים. זאת ועוד, המפקחים אינם מודעים לרמת הסיכון הנשקפת ממשיב 1 והתרשמתי כי הם ממעיטים מחומרת מעשיו והאחיין אף לא רואה בהם פסול. בנסיבות אלה אין בחלופה שהוצעה כדי להפחית ממסוכנותו של משיב 1 גם אם אקבע ערבויות משמעותיות. כמו כן איני סבור כי יש בכוחו של פיקוח אלקטרוני כדי להתגבר על הפגמים אותם מצאתי בפיקוח האנושי.
 10. באשר למשיב 2, הוצעה חלופה בדמות מעצר בית מלא בבית הוריו, בפיקוחה של אחות אחרת המתגוררת עם ההורים. אומר מיד, מקום החלופה מצוי במרחק הליכה מהעסקים נשוא כתב האישום. כמו כן לא התרשמתי שהמפקחת המוצעת מודעת לסיכון הנשקף ממשיב 2 ולחובותיה כערבה המפקחת על קיום תנאי השחרור. בנוסף, מדובר במפקחת יחידה שלא תוכל לפקח על משיב 2 כנדרש. גם בעניינו של משיב 2, אין בערבויות או בפיקוח האלקטרוני כדי להפחית את המסוכנות הנשקפת מהמשיב לרמה סבירה.
 11. לאור כלל האמור לעיל, משהונחה לפניי תשתית ראייתית הקושרת את המשיבים לעבירות המיוחסות להם, משהתקיימו בעניינם עילות מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור ושל חשש לשיבוש הליכי משפט ובהיעדר חלופה הולמת אשר יש בה כדי לאיין את מסוכנותם או את החשש לשיבוש, אני מורה על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.
- ניתנה היום, י"ב ניסן תשפ"ה, 10 אפריל 2025, במעמד הצדדים.